

[Kjær Rasmussen.]

ternationale organisationer beskæftiger sig med og længe har beskæftiget sig med netop disse spørgsmål. Det gælder f. eks. OECD, FNs økonomiske kommission for Europa, WHO osv.

Disse organisationer har i modsætning til NATOs organer både erfaring og særlig ekspertise inden for de pågældende områder.

Der er alvorlig grund til at frygte, at hensigten med disse nye NATO-aktiviteter er dels at gøre NATO mere tiltrækkende, dels vanskeligere at slippe af med.

Det stillede spørgsmål er åbent; det kunne f. eks. være af interesse at få oplyst, hvilke aktiviteter af civil art der er tale om; hvorfor man har valgt NATO frem for andre og langt bedre egnede organisationer; om de forskellige fagministerier, som normalt har ansvaret for de pågældende områder, har været enige med udenrigsministeren i, at der har været noget rimeligt grundlag for, at NATO tager de pågældende emner op til behandling. Endelig ville det være rimeligt, om ministeren oplyste antallet af de nationale og internationale organer, der i forvejen behandler emner som trafikikkerhed og forurening.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): På NATO-ministermødet i april 1969 besluttedes det at tage visse af de særlige problemer, som videnskabens og teknikens fremskridt har medført i det moderne samfund, op til behandling i NATO. Et samarbejde på dette område ligger inden for rammerne af Atlantpagtens artikel 2, der bl. a. taler om fælles bestræbelser for at fremme almindelig stabilitet og velfærd.

Det er almindelig anerkendt, at de forskellige former for forurening hører til de alvorligste problemer i vor tids industrialiserede samfund, og at modforanstaltninger er påkrævet; det fremgik jo også af det foregående spørgsmål. I den særlige komité, der er oprettet under rådet, har man også især koncentreret sig om disse problemer. Det, der er tale om at foretage i NATO på dette område, er først og fremmest en indsamling af viden og en koordinering af bestræbelserne for yderligere undersøgelse af problemerne. Det sker ved, at medlemslande, som har særlige forudsætninger for det, påtager sig at lede projekter om de forskellige em-

ner, og der er foreløbig iværksat undersøgelse af havforurening, de praktiske muligheder for bekæmpelse af luftforurening, organisering af hjælp i tilfælde af naturkatastrofer og endelig trafikikkerhedsspørgsmål. Hvert land afgør naturligvis selv, i hvilket omfang det ønsker at deltage i disse projekter. Fra dansk side har vi med fordel kunnet drage nytte af den viden, som andre lande råder over på miljø- og forureningsområdet, og adskillige af de emner, der er taget op i NATO, er af betydelig interesse for os. Derfor er det naturligt, at vi deltager i dette samarbejde.

Der er ikke, som det hedder i begrundelsen, tale om at vælge NATO fremfor andre organisationer. Fra dansk side deltager vi også i behandlingen af miljø- og forurenings-spørgsmål i flere andre internationale organisationer, og der er oprettet et samarbejdsorgan på embedsmandsplan mellem de nordiske udenrigsministerier for at tilvejebringe en koordination af de nordiske landes bestræbelser på dette felt.

Kjær Rasmussen: Det har naturligvis undret os overmåde meget, at militærbløkken NATO er begyndt at gøre sig gældende på civile områder. Man må have os undskyldt, når vi ikke sådan uden videre tror på, at disse bestræbelser udelukkende har ideale forudsætninger. Det er jo en kendsgerning, at NATO kommer i stadig strid med modvind på grund af Grækenland, på grund af Portugal og på grund af USA. De nævnte lande er upopulære i Vesteuropas befolkninger, og det ved man udmærket i NATO. Derfor ønsker man NATO populariseret ved at lade militærbløkken beskæftige sig med populære spørgsmål som forureningsbekæmpelse og trafikikkerhed. Udenrigsministeren nævnte et enkelt andet område.

Se, det er den eneste logiske slutning, vi kan drage også efter at have hørt udenrigsministeren her i dag. NATO skal gøres til sådan noget Røde Kors-agtigt noget. Det er i og for sig en grotesk tankegang, når man tænker på, hvordan NATOs hovedmagt, USA, i dag gør alt, hvad den overhovedet kan, for at svine Sydøstasien mest muligt til med gasser af forskellig art, med plantegifte og med luftforurening som følge af den militære aktivitet. Det er næsten mere end et menneskeligt væsen kan bære, når udenrigs-